

ROZPORZĄDZENIE DELEGOWANE KOMISJI (UE) NR 950/2014**z dnia 4 września 2014 r.****wprowadzające tymczasowy nadzwyczajny system dopłat do prywatnego przechowywania niektórych serów oraz ustalające z góry stawkę dopłat**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1308/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiające wspólną organizację rynków produktów rolnych oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 922/72, (EWG) nr 234/79, (WE) nr 1037/2001 i (WE) nr 1234/2007 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 219 ust. 1 w związku z art. 228,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 7 sierpnia 2014 r. rząd rosyjski wprowadził zakaz przywozu niektórych produktów z Unii do Rosji, w tym produktów mleczarskich. Najbardziej dotkniętym przez zakaz produktem mleczarskim jest ser, ponieważ wywóz do Rosji stanowi 33 % całkowitego wywozu serów przez Unię. Ponadto, jeśli chodzi o ser, to Rosja jest wyłącznym partnerem handlowym Finlandii i krajów bałtyckich oraz istotnym kierunkiem wywozu dla innych państw członkowskich, takich jak Niderlandy, Niemcy czy Polska.
- (2) Wywóz serów do Rosji w 2013 r. wyniósł 250 000 ton; prawdopodobnie ilość tę w dużej mierze będzie musiał wchłonąć rynek wewnętrzny, co spowoduje brak równowagi na rynku i presję na obniżkę cen.
- (3) Środki interwencji rynkowej dostępne na mocy rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 nie wydają się być wystarczające, aby zaradzić niedawno powstałej sytuacji, ponieważ ograniczają się one do serów z oznaczeniem geograficznym.
- (4) Zagrożenie wystąpieniem poważnych zakłóceń na rynku serów można zmniejszyć lub wyeliminować przez przechowywanie. Należy zatem przyznać dopłaty do prywatnego przechowywania sera oraz ustalić z góry stawkę dopłat.
- (5) Artykuł 17 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 przewiduje przyznawanie dopłat do prywatnego przechowywania serów objętych chronioną nazwą pochodzenia lub chronionym oznaczeniem geograficznym na mocy rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽²⁾. Chociaż sery z oznaczeniem geograficznym są objęte zakazem przywozu, to stanowią one jedynie minimalną część całej gamy serów wywożonych do Rosji. Ze względu na skuteczność operacyjną i administracyjną należy ustanowić jednolity system dopłat do prywatnego przechowywania obejmujący wszystkie rodzaje serów.
- (6) Należy wyłączyć sery świeże, które nie nadają się do przechowywania.
- (7) W celu ułatwienia zarządzania i kontroli przyjmuje się ogólną zasadę, zgodnie z którą dopłaty do prywatnego przechowywania przyznawane są wyłącznie podmiotom mającym siedzibę i zarejestrowanym dla celów podatku VAT w Unii.
- (8) Aby zapewnić prawidłowe monitorowanie uzgodnień, w niniejszym rozporządzeniu należy szczegółowo określić informacje niezbędne do zawarcia umowy o przechowywanie oraz zobowiązania stron zawierających umowę.
- (9) Aby system stał się bardziej skuteczny, umowy powinny odnosić się do pewnej minimalnej ilości oraz powinny określać zobowiązania, z jakich strona zawierająca umowę musi się wywiązać, zwłaszcza takie, które umożliwiają właściwemu organowi odpowiedzialnemu za kontrolę czynności związanych z przechowywaniem przeprowadzenie efektywnej kontroli warunków przechowywania.
- (10) Przechowywanie ilości określonej umową przez uzgodniony okres stanowi jeden z najważniejszych wymogów przyznania dopłat do prywatnego przechowywania. W celu uwzględnienia praktyki handlowej oraz uwarunkowań praktycznych należy dopuścić pewien margines tolerancji w odniesieniu do ilości objętej dopłatą.
- (11) Aby zapewnić właściwe zarządzanie systemem przechowywania, należy przyjąć przepisy przewidujące zmniejszenie wypłacanej kwoty dopłat w przypadku, gdy ilość przechowywana w okresie przechowywania objętego umową jest niższa od ilości przewidzianej w umowie oraz gdy okres przechowywania nie został dotrzymany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 671.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych (Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1).

- (12) Kwota pomocy powinna opierać się na kosztach przechowywania lub na innych odpowiednich czynnikach rynkowych. Należy ustalić dopłaty na pokrycie stałych kosztów przechowywania dotyczących przyjęcia do magazynu i wydania z niego określonych produktów oraz pomoc na dzień przechowywania na pokrycie kosztów przechowywania w chłodni i finansowania.
- (13) Niezbędne jest określenie warunków, w jakich może być wypłacona zaliczka, korekty wysokości dopłat w przypadku, gdy wynikająca z umowy ilość nie jest w pełni przestrzegana, kontroli weryfikujących uprawnienia do otrzymywania dopłat, możliwych kar oraz informacji przekazywanych do Komisji przez państwa członkowskie.
- (14) Należy przewidzieć możliwość ustalenia współczynnika zmniejszenia w przypadku wniosków oczekujących na decyzję, jeżeli jest to konieczne, aby środki nie przekroczyły ilości, dla których ustanowiono system dopłat do prywatnego przechowywania.
- (15) Należy również ustanowić przepisy dotyczące dokumentacji, księgowości oraz częstotliwości i szczegółowych zasad kontroli,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Przedmiot

Niniejsze rozporządzenie przewiduje tymczasowy nadzwyczajny system dopłat do prywatnego przechowywania serów objętych kodami CN 0406 20, 0406 30, 0406 40 i 0406 90 oraz mrożonego twarogu objętego kodem CN 0406 10.

Maksymalną ilość produktu objętego tym tymczasowym systemem ustala się na poziomie 155 000 ton.

Artykuł 2

Definicja

Do celów niniejszego rozporządzenia „właściwymi organami państw członkowskich” są departamenty lub instytucje akredytowane przez państwa członkowskie jako agencje płatnicze, które spełniają warunki określone w art. 7 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 ⁽¹⁾.

Artykuł 3

Kwalifikowalność produktów

1. Aby kwalifikować się do dopłat do prywatnego przechowywania, o których mowa w art. 1, zwanych dalej „dopłatami”, ser musi być produktem solidnej i właściwej jakości handlowej, pochodzić z Unii i mieć — w dniu rozpoczęcia obowiązywania umowy o przechowywanie — minimalny wiek, który odpowiada okresowi dojrzewania, podczas którego ser nabiera większej wartości.
2. Ponadto ser musi spełniać następujące wymogi:
  - a) każda partia waży co najmniej 0,5 tony;
  - b) posiada trwałe oznaczenie (które może być zakodowane) przedsiębiorstwa, w którym został wytworzony, oraz datę produkcji;
  - c) jest opatrzony datą przyjęcia do magazynu;
  - d) nie był przedmiotem wcześniejszej umowy o przechowywanie.
3. Państwa członkowskie mogą zrezygnować z obowiązku umieszczenia na serze daty przyjęcia do magazynu, o której mowa w ust. 2 lit. c), pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się prowadzenia rejestru, w którym w dniu przyjęcia do magazynu zamieszczane są informacje szczegółowe określone w ust. 2 lit. b).

Artykuł 4

Wnioski o dopłaty

1. Podmiot ubiegający się o dopłaty składa wniosek do właściwych organów państwa członkowskiego, w którym produkty są przechowywane.
2. Podmioty składające wniosek o dopłaty mają siedzibę i są zarejestrowane dla celów podatku VAT w Unii.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylające rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 (Dz.U. L 347 z 20.12.2013, s. 549).

3. Wnioski o dopłaty można składać od dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia. Wnioski należy złożyć najpóźniej w dniu 31 grudnia 2014 r.
4. Wnioski o dopłaty odnoszą się do produktów, które zostały w całości umieszczone w magazynie.
5. Wnioski można składać przy użyciu metody udostępnionej podmiotom przez dane państwo członkowskie.

Właściwe organy państw członkowskich mogą wymagać, aby wnioski składane drogą elektroniczną były opatrzone zaawansowanym podpisem elektronicznym w rozumieniu art. 2 pkt 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE⁽¹⁾ lub podpisem elektronicznym oferującym równoważne zabezpieczenia w odniesieniu do funkcjonalności właściwych podpisowi poprzez stosowanie takich samych zasad i warunków jak te określone w przepisach Komisji dotyczących dokumentów elektronicznych i cyfrowych, ustanowionych decyzją Komisji 2004/563/WE, Euratom⁽²⁾ oraz w przepisach wykonawczych do niej.

6. Wniosek jest ważny, gdy spełnione zostały następujące warunki:
  - a) zawiera odniesienie do niniejszego rozporządzenia;
  - b) zawiera dane identyfikacyjne wnioskodawcy: nazwę, adres i numer identyfikacyjny VAT;
  - c) zawiera odniesienie do produktu i jego sześciocyfrowego kodu CN;
  - d) zawiera informacje dotyczące ilości produktów;
  - e) zawiera informacje dotyczące okresu przechowywania;
  - f) zawiera informacje o nazwie i adresie magazynu, numerze przechowywanej partii oraz w stosownych przypadkach numer zatwierdzenia identyfikujący zakład;
  - g) nie zawiera żadnych dodatkowych warunków wprowadzonych przez wnioskodawcę, innych niż określone w niniejszym rozporządzeniu.
  - h) został sporządzony w języku urzędowym lub w jednym z języków urzędowych państwa członkowskiego, w którym wniosek został złożony.
7. Treść wniosków nie może być zmieniana po ich złożeniu.

Artykuł 5

Zawieranie umów

1. Umowy zawierane są między właściwym organem państwa członkowskiego, na którego terytorium produkty są przechowywane, a wnioskodawcą, zwanym dalej „stroną zawierającą umowę”.
2. Umowy zawiera się w ciągu 30 dni od daty otrzymania informacji określonych w art. 4 ust. 6 lit. f), w stosownych przypadkach, pod warunkiem potwierdzenia kwalifikowalności produktów, o którym mowa w art. 14 ust. 2 akapit drugi. W przypadku braku potwierdzenia kwalifikowalności przedmiotową umowę uznaje się za nieważną.

Artykuł 6

Obowiązki strony zawierającej umowę

1. Umowy nakładają na stronę zawierającą umowę przynajmniej następujące zobowiązania do:
  - a) wprowadzenia do magazynu i przechowywania w nim ilości będących przedmiotem umowy na własne ryzyko oraz koszt w warunkach zapewniających utrzymanie cech produktów przez okres przechowywania objętego umową, nie zamieniając przechowywanych produktów na inne oraz nie przenosząc ich do innego miejsca przechowywania. Na odpowiednio umotywowany wniosek strony zawierającej umowę właściwy organ może zezwolić na przeniesienie przechowywanych produktów;
  - b) przechowywania dokumentów zawierających wyniki pomiaru masy, sporządzonych w chwili przyjęcia produktów do magazynu;
  - c) umożliwienia właściwemu organowi kontroli w dowolnym czasie w celu sprawdzenia, czy zobowiązania zawarte w umowie są dotrzymywane;
  - d) zapewnienia łatwego dostępu do przechowywanych produktów i ich indywidualnej identyfikacji: każda jednostka oddzielnie przechowywana jest tak oznakowana, aby data wprowadzenia do magazynu, numer umowy, produkt oraz masa były widoczne. Państwa członkowskie mogą jednak odstąpić od wymogu umieszczania numeru umowy, pod warunkiem że kierownik magazynu podejmie się wprowadzenia numeru umowy do rejestru, o którym mowa w art. 3 ust. 2.

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 1999/93/WE z dnia 13 grudnia 1999 r. w sprawie wspólnotowych ram w zakresie podpisów elektronicznych (Dz.U. L 13 z 19.1.2000, s. 12).

⁽²⁾ Decyzja Komisji 2004/844/WE, EWWiS, Euratom z dnia 7 lipca 2004 r. zmieniająca jej regulamin wewnętrzny (Dz.U. L 251 z 3.12.2004, s. 9).

2. Strona zawierająca umowę udostępnia organowi odpowiedzialnemu za kontrolę wszelką dokumentację dotyczącą każdej umowy, zezwalając zwłaszcza na weryfikację następujących informacji o produktach objętych prywatnym przechowywaniem:

- a) numeru zatwierdzenia identyfikującego zakład oraz państwo członkowskie produkcji;
- b) pochodzenia i daty produkcji serów;
- c) daty wprowadzenia do magazynu;
- d) masy i liczby zapakowanych sztuk;
- e) obecności w magazynie oraz adresu magazynu;
- f) spodziewanej daty zakończenia okresu przechowywania objętego umową wraz z faktyczną datą wydania z magazynu.

3. Strona zawierająca umowę lub, w odpowiednim przypadku, podmiot prowadzący magazyn prowadzi ewidencję zapasów dostępnych w magazynie obejmującą dla każdej umowy:

- a) identyfikację produktów znajdujących się w magazynie prywatnym, w podziale na partie;
- b) datę wprowadzenia do magazynu i wydania z niego produktów;
- c) ilość określoną dla każdej przechowywanej partii;
- d) lokalizację produktów w magazynie.

Artykuł 7

Okres przechowywania objętego umową

1. Okres przechowywania objętego umową rozpoczyna się w dniu następującym po dacie otrzymania przez właściwe organy informacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 lit. f).
2. Przechowywanie objęte umową kończy się w dniu poprzedzającym wydanie z magazynu.
3. Dopłaty mogą być przyznane wyłącznie, jeśli okres przechowywania objętego umową wynosi od 60 do 210 dni.

Artykuł 8

Wydanie z magazynu

1. Wydawanie z magazynu może rozpocząć się w dniu, który następuje po ostatnim dniu okresu przechowywania objętego umową.
2. Wydawanie z magazynu odbywa się całymi przechowywanymi partiami lub, w przypadku gdy właściwy organ wyrazi na to zgodę, w mniejszych ilościach. Jednakże w przypadku, o którym mowa w art. 14 ust. 4 lit. a), z magazynu można wydać wyłącznie ilości zapieczętowane.
3. Strona zawierająca umowę wcześniej zawiadamia właściwy organ o zamiarze rozpoczęcia wydawania produktów z magazynu zgodnie z przepisami przewidzianym w art. 14 ust. 5.
4. W przypadku niespełnienia wymogu określonego w ust. 3, ale gdy właściwy organ zaakceptował dostarczony w ciągu 30 dni od daty wydania z magazynu dowód daty wydania oraz wydanych ilości, dopłata ulega zmniejszeniu o 15 % i jest wypłacana wyłącznie w odniesieniu do okresu, za który strona zawierająca umowę dostarczyła właściwemu organowi zadowalający dowód na to, że produkt podlegał przechowywaniu objętemu umową.
5. W przypadku niespełnienia wymogu określonego w ust. 3 oraz gdy właściwy organ uzna, że w ciągu 30 dni od daty wydania z magazynu nie dostarczono dowodów dostatecznie poświadczających datę wydania oraz wydane ilości, żadne dopłaty, które mogłyby wynikać z przedmiotowej umowy, nie są wypłacane.

Artykuł 9

Stawki dopłat

Dopłaty wynoszą:

- 15,57 EUR za tonę przechowywanych produktów w odniesieniu do stałych kosztów przechowywania,
- 0,40 EUR za tonę przechowywanych produktów i na dzień w odniesieniu do przechowywania objętego umową.

Artykuł 10

Wypłata zaliczki na poczet dopłaty

1. Po upływie 60 dni przechowywania, na wniosek strony zawierającej umowę, może zostać wypłacona jednorazowa zaliczka, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia równego wysokości zaliczki po dodaniu 10 %.
2. Zaliczka nie przekracza kwoty dopłaty odpowiadającej okresowi przechowywania wynoszącemu 90 dni lub, w odpowiednich przypadkach, trzy miesiące. Zabezpieczenie, o którym mowa w ust. 1, jest zwalniane z chwilą wypłacenia pozostałej części dopłaty.

Artykuł 11

Wypłacanie dopłaty

1. Dopłaty lub, w przypadku przyznania zaliczki na mocy art. 10, saldo dopłaty, wypłacane są na podstawie wniosku o wypłatę złożonego przez stronę zawierającą umowę w ciągu trzech miesięcy od zakończenia okresu przechowywania objętego umową.
2. W przypadku gdy strona zawierająca umowę nie była w stanie przedstawić odpowiednich dokumentów w okresie trzech miesięcy, mimo że działała ona bezzwłocznie, aby je uzyskać, może jej zostać przyznany dodatkowy termin na ich dostarczenie, który nie może przekraczać w sumie trzech miesięcy.
3. Wypłacenie dopłaty lub salda dopłaty następuje w ciągu 120 dni od dnia złożenia wniosku o wypłatę, pod warunkiem że dotrzymane zostały zobowiązania wynikające z umowy oraz że przeprowadzona została kontrola końcowa. Jednakże w przypadku gdy toczy się postępowanie administracyjne, wypłata zostaje wstrzymana do momentu uznania uprawnień do otrzymania dopłaty.
4. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego przechowywania w okresie przechowywania objętego umową ilości mniejszej niż ilość przewidziana umową, ale nie mniej niż 95 % tej ilości, dopłata jest wypłacana do faktycznie przechowywanej ilości. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała umyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym zmniejszeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.
5. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, w przypadku faktycznego przechowywania w okresie przechowywania objętego umową ilości mniejszej niż odsetek wskazany w ust. 4, ale nie mniejszej niż 80 % ilości przewidzianej umową, dopłata za faktycznie przechowywaną ilość ulega zmniejszeniu o połowę. Jeżeli jednak właściwy organ stwierdzi, że strona zawierająca umowę działała umyślnie lub niedbale, może on podjąć decyzję o jeszcze większym zmniejszeniu dopłaty lub jej niewypłaceniu.
6. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jeśli ilość faktycznie przechowywana w okresie przechowywania objętego umową jest mniejsza niż 80 % przewidzianej umową, dopłaty nie wypłaca się.
7. W przypadku gdy kontrole podczas przechowywania lub przy wydaniu z magazynu ujawnią wadliwe produkty, dopłat w odniesieniu do tych ilości nie wypłaca się. Pozostałość przechowywanej partii, która nadal kwalifikuje do dopłat, wynosi nie mniej niż ilość minimalna określona w art. 3 ust. 2. Tę samą zasadę stosuje się w przypadku, gdy część przechowywanej partii została wydana z wymienionego wyżej powodu przed upływem minimalnego okresu przechowywania.

Wadliwych produktów nie uwzględnia się przy obliczaniu ilości faktycznie przechowywanej, o której mowa w ust. 4, 5 i 6.

8. Z wyjątkiem przypadków działania siły wyższej, jeżeli strona zawierająca umowę nie przestrzega terminu zakończenia okresu przechowywania objętego umową określonego w art. 7 ust. 3, w odniesieniu do całkowitej przechowywanej ilości każdy dzień kalendarzowy nieprzestrzegania terminu pociąga za sobą 10 % zmniejszenie kwoty dopłaty w ramach danej umowy. Zmniejszenie to nie przekracza jednak 100 % kwoty dopłaty.

Artykuł 12

Powiadomienia i monitorowanie

1. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej w każdy wtorek za tydzień poprzedni o ilościach, w odniesieniu do których podpisano umowy (w podziale na okres przechowywania), oraz o ilościach produktów, w odniesieniu do których złożono wnioski o dopłatę.

Komisja informuje państwa członkowskie, jak tylko stwierdzi, że ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o dopłatę, zbliżają się do maksymalnej ilości, o której mowa w art. 1.

Jeżeli Komisja poinformowała państwa członkowskie, że ilości, w odniesieniu do których złożono wnioski o dopłaty, zbliżają się do maksymalnej ilości, o której mowa w art. 1, państwa członkowskie powiadamiają Komisję każdego dnia roboczego do godziny 14:00 (czasu brukselskiego) o ilościach produktów, w odniesieniu do których poprzedniego dnia roboczego złożono wnioski o dopłaty.

2. Na podstawie powiadomień otrzymanych zgodnie z ust. 1, Komisja upewnia się, że maksymalna ilość, o której mowa w art. 1, nie została przekroczona.

W przypadku gdy Komisja stwierdzi na podstawie tych powiadomień, że maksymalna ilość, o której mowa w art. 1, została przekroczona, niezwłocznie informuje o tym wszystkie państwa członkowskie.

3. W przypadku gdy Komisja poinformowała państwa członkowskie, że maksymalna ilość, o której mowa w art. 1, została przekroczona, państwa członkowskie odpowiednio informują o tym podmioty.

4. Państwa członkowskie powiadamiają Komisję najpóźniej na koniec każdego miesiąca za miesiąc poprzedni:

- a) o ilościach produktów wprowadzonych do magazynu oraz z niego wyprowadzonych w danym miesiącu;
- b) o ilościach produktów znajdujących się w magazynie na koniec danego miesiąca;
- c) o ilościach produktów, w odniesieniu do których okres przechowywania objętego umową zakończył się.

5. Państwa członkowskie przekazują powiadomienia, o których mowa w ust. 1 i 4, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 792/2009 ⁽¹⁾.

Artykuł 13

Środki mające na celu przestrzeganie maksymalnej ilości

Jeżeli przyjęcie całej ilości produktów, w odniesieniu do których w danym dniu złożono wnioski o przyznanie dopłat, prowadziłoby do przekroczenia maksymalnej ilości, o której mowa w art. 1, Komisja — w drodze aktu wykonawczego przyjętego bez zastosowania procedury, o której mowa w art. 229 ust. 2 i 3 rozporządzenia (UE) nr 1308/2013 — ustala współczynnik przydziału mający zastosowanie do wniosków zgłoszonych Komisji w tym dniu. Taki współczynnik przydziału ogranicza całkowitą ilość produktów kwalifikujących się do tymczasowych nadzwyczajnych dopłat do prywatnego przechowywania do maksymalnej ilości, o której mowa w art. 1.

Artykuł 14

Kontrole

1. Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki konieczne do zapewnienia zgodności z niniejszym rozporządzeniem. Środki te obejmują pełną kontrolę administracyjną wniosków o dopłaty, którą uzupełniają kontrole na miejscu zgodnie z ust. 2-8.

2. Organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza kontrole produktów przyjmowanych do magazynu w ciągu 30 dni od daty otrzymania informacji, o których mowa w art. 4 ust. 6 lit. f).

Nie naruszając ust. 5 akapit pierwszy lit. a) niniejszego artykułu, w celu zapewnienia, że przechowywane produkty kwalifikują się do dopłat, przeprowadza się kontrolę bezpośrednią na reprezentatywnej próbce stanowiącej co najmniej 5 % przechowywanej ilości, tak aby zagwarantować, że w odniesieniu do między innymi masy, identyfikacji oraz rodzaju produktów przechowywane partie są zgodne z danymi zawartymi we wniosku o zawarcie umowy.

3. Z przyczyn właściwie uzasadnionych przez państwo członkowskie termin 30 dni przewidziany w ust. 2 może zostać przedłużony o 15 dni.

4. Organ odpowiedzialny za kontrole:

- a) w czasie przeprowadzania kontroli przewidzianej w ust. 2 dokonuje zapieczętowania produktów podlegających danej umowie, należących do przechowywanej partii lub mniejszej ilości tych produktów; lub
- b) przeprowadza niezapowiedzianą kontrolę w celu sprawdzenia obecności ilości określonej w umowie w miejscu przechowywania.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 792/2009 z dnia 31 sierpnia 2009 r. ustanawiające szczegółowe zasady, zgodnie z którymi państwa członkowskie przekazują Komisji informacje i dokumenty dotyczące wdrożenia wspólnej organizacji rynków, systemu płatności bezpośrednich, promocji produktów rolnych oraz systemów stosowanych w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych i mniejszych wysp Morza Egejskiego (Dz.U. L 228 z 1.9.2009, s. 3).

Kontrola, o której mowa w akapicie pierwszym lit. b), obejmuje co najmniej 10 % całkowitej ilości objętej umową i jest reprezentatywna. Takie kontrole obejmują sprawdzenie ewidencji zapasów, o której mowa art. 6 ust. 3, oraz dokumentacji uzupełniającej, takiej jak kwity wagowe i wykazy dostaw, a także weryfikację masy, rodzaju produktów, oraz ich identyfikację w odniesieniu do co najmniej 5 % ilości poddanej niezapowiedzianej kontroli.

5. Na koniec okresu przechowywania objętego umową organ odpowiedzialny za kontrole przeprowadza, w odniesieniu do co najmniej połowy liczby umów, weryfikację masy i identyfikacji przechowywanych produktów poprzez pobranie próbek. Do celów takiej kontroli strona zawierająca umowę, wskazując na odpowiednie partie, powiadamia właściwy organ co najmniej pięć dni roboczych przed:

- a) końcem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową; lub
- b) rozpoczęciem operacji wydawania produktów z magazynu, jeżeli produkty te są wydawane przed upływem maksymalnego okresu przechowywania objętego umową.

Państwa członkowskie mogą zaakceptować termin krótszy niż pięć dni roboczych.

6. W przypadku gdy opcja przedstawiona w ust. 4 lit. a) ma zastosowanie, na koniec okresu przechowywania objętego umową należy zweryfikować, czy nałożone pieczęcie są nadal obecne i czy pozostały w stanie nienaruszonym. Koszty opieczętowania oraz ewentualnego przenoszenia produktów ponosi strona zawierająca umowę.

7. Wszelkie próbki pobierane w celu zweryfikowania jakości i składu produktów są pobierane przez urzędników organu odpowiedzialnego za kontrole lub w ich obecności.

Kontrole bezpośrednie lub weryfikacja masy odbywają się w obecności wspomnianych urzędników podczas ważenia.

Cała ewidencja zapasów i dokumentacja finansowa oraz dokumenty skontrolowane przez urzędników są, na potrzeby zapewnienia ścieżki audytu, opatrywane pieczęcią lub parafowane w czasie wizyty kontrolnej. W przypadku weryfikacji dokumentacji w formie elektronicznej jeden egzemplarz jest drukowany i dołączany do akt kontroli.

Artykuł 15

Sprawozdawczość z kontroli

1. Organ odpowiedzialny za kontrole sporządza sprawozdanie z kontroli w odniesieniu do każdej kontroli na miejscu. Sprawozdanie zawiera szczegółowy opis poszczególnych elementów poddanych kontroli.

Sprawozdanie określa:

- a) datę i czas rozpoczęcia kontroli;
- b) szczegółowe informacje o wyprzedzeniu, z jakim powiadomienie o kontroli zostało przesłane;
- c) czas trwania kontroli;
- d) obecne na miejscu osoby odpowiedzialne;
- e) charakter i zakres przeprowadzanych kontroli, obejmujący w szczególności informacje dotyczące sprawdzanych dokumentów i produktów;
- f) wyniki i wnioski;
- g) ewentualną konieczność podjęcia czynności pokontrolnych.

Sprawozdanie podpisuje urzędnik odpowiedzialny za kontrolę oraz poświadcza go podpisem strona zawierająca umowę, bądź też w innych przypadkach — podmiot prowadzący magazyn; sprawozdanie jest załączane do akt wypłacenia dopłaty.

2. W przypadku poważnych nieprawidłowości odnoszących się do co najmniej 5 % ilości produktów objętych tą samą umową podlegającą kontroli, weryfikację przeprowadza się na większej próbce określonej przez organ odpowiedzialny za kontrole.

3. Organ odpowiedzialny za kontrole rejestruje wszelkie przypadki niezgodności w oparciu o kryterium wagi, zakresu, okresu trwania i powtarzalności, co może prowadzić do wykluczenia zgodnie z art. 16 ust. 1 lub do zwrotu nienależnie wypłaconej dopłaty, w stosownych przypadkach wraz z odsetkami, zgodnie z ust. 4 wspomnianego artykułu.

*Artykuł 16***Kary**

1. W przypadku stwierdzenia przez właściwy organ państwa członkowskiego, że dokument przedstawiony przez wnioskodawcę w celu uzyskania praw wynikających z niniejszego rozporządzenia zawiera informacje nieprawdziwe oraz że te nieprawdziwe informacje decydują o przyznaniu przedmiotowego prawa, właściwy organ wyklucza wnioskodawcę z udziału w procedurze przyznawania dopłat w odniesieniu do tego samego produktu, na temat którego dostarczono nieprawdziwych informacji, na okres jednego roku od momentu wydania ostatecznej decyzji administracyjnej stwierdzającej nieprawidłowości.
2. Wykluczenie przewidziane w ust. 1 nie ma zastosowania, jeżeli wnioskodawca w zadowalający sposób udowodni właściwemu organowi, że sytuacja, o której mowa w wymienionym ustępie, jest spowodowana siłą wyższą lub oczywistym błędem.
3. Od podmiotów, których to dotyczy, odzyskuje się wypłaconą nienależną dopłatę wraz z odsetkami. Przepisy ustanowione w art. 73 rozporządzenia Komisji (WE) nr 796/2004 ⁽¹⁾ stosuje się z uwzględnieniem niezbędnych zmian.
4. Zastosowanie kar administracyjnych i odzyskanie wypłaconych nienależnych kwot przewidziane w niniejszym artykule pozostają bez uszczerbku dla powiadamiania Komisji o nieprawidłowościach zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1848/2006 ⁽²⁾.

*Artykuł 17***Wejście w życie**

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie trzeciego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 4 września 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 796/2004 z dnia 21 kwietnia 2004 r. ustanawiające szczegółowe zasady wdrażania zasady współzależności, modulacji oraz zintegrowanego systemu administracji i kontroli przewidzianych w rozporządzeniach Rady (WE) nr 1782/2003 i (WE) nr 73/2009, oraz wdrażania zasady współzależności przewidzianej w rozporządzeniu Rady (WE) nr 479/2008 (Dz.U. L 141 z 30.4.2004, s. 18).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1848/2006 z dnia 14 grudnia 2006 r. dotyczące nieprawidłowości i odzyskiwania kwot niesłusznie wypłaconych w związku z finansowaniem wspólnej polityki rolnej oraz organizacji systemu informacyjnego w tej dziedzinie i uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 595/91 (Dz.U. L 355 z 15.12.2006, s. 56).